

ହାରାକୁଦ ବିଶେଷଜ୍ଞ କମିଟିରୁ ଶିକ୍ଷା

ହାରାକୁଦ ଜଳଭଣ୍ଡାରର ଜଳ-ଉପଯୋଗର ବିଭିନ୍ନ ଦିଗକୁ ସବିଶେଷ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ନିଜର ସୁପାରିଶ ଦେବା ସକାଶେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଜଳ କମିଶନର ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଇଞ୍ଜିନିଅର୍ ଶ୍ରୀ ଆର୍.ଜେୟାଶାଲାନଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଗଠିତ ଉଚ୍ଚସ୍ତରୀୟ ବୈଷୟିକ କମିଟି ଗତ ଅଗଷ୍ଟ ମାସରେ ଯେଉଁ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାକି ସାରା ରାଜ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ୟାପକ ଚର୍ଚ୍ଚାର ଏକ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହୋଇପଡ଼ିଛି, ତାହା ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଜଳସମ୍ପଦ ବିଭାଗର ଓଡ଼ିଶାଜରୁର 'ନିଉଜ୍' ଲିଙ୍କ୍ ଅଧୀନରେ ଉପଲବ୍ଧ । ମନେହୁଏ ଅନେକ ଚିତ୍ତପଣାକାର ଏହାକୁ ଠିକ୍‌ରୂପେ ଠାବ କରିପାରିନଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେତେଜଣ ଏହା ଉପରେ ନିଜର ସୁଚିନ୍ତ ଫଳସ୍ଵରୂପ ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ଜାଣିଶୁଣି ଶୀଘ୍ର ରହିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆଉ କେତେଜଣ ନିଜସ୍ଵ ଅନୁମାନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଫଳସ୍ଵରୂପ ଦେଇଛାନ୍ତି, ଯାହାକି ଏହି ରିପୋର୍ଟର ଅସଲ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମ୍ପର୍କରେ ଜନମାନସରେ କେବଳ ବିଭ୍ରାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିଚାଲିଛି । କିନ୍ତୁ କେବଳ ହାରାକୁଦ ପ୍ରଭାବ କ୍ଷେତ୍ର (ସମଲପୁର, ବରଗଡ଼, ବଲାଙ୍ଗୀର ଓ ସୋନପୁର) ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନୁହେଁ, ସମଗ୍ର ମହାନଦୀ ଅବବାହିକା, ଯାହା କି ରାଜ୍ୟର ୩୦ ଜିଲ୍ଲାରୁ ୨୩ଟିରେ ଥିବା ମୋଟ ୧ କୋଟି ୬୨ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନ-ପ୍ରବାହକୁ ବର୍ଷତମାମ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ, ସେ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ବହନ କରିଥିବା ଏହି ନୀତିଦର୍ଶୀ ଅଥଚ ଅର୍ଥଭାରୀ ରିପୋର୍ଟର ବ୍ୟାପକ ତର୍କମା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଲେଖକ ଜଣେ ଜଳ ବିଶାରଦ୍ ନୁହଁନ୍ତି, ତେଣୁ ରିପୋର୍ଟରେ ପରିବେଷିତ ହୋଇଥିବା ଜଳତାତ୍ତ୍ଵିକ ପରିସଂଖ୍ୟାନ କି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ ମତାମତ ନଦେଇ କେବଳ ଜଣେ ସମାଜ-କର୍ମୀ ହିସାବରେ ଏହି ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହର ପଦ୍ଧତି ଏବଂ ଘୋଷିତ ବିଷୟ-ସୂଚୀ ସହିତ ଏହାର ସୁପାରିଶର ସଂଗତିଶୀଳତା ସମ୍ପର୍କରେ ନିଜର ଆଲୋଚନାକୁ ସୀମିତ ରଖିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ।

କମିଟିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ-ସୂଚୀ

୨୨ ଜୁନ୍ ୨୦୦୭ରେ ରାଜ୍ୟସରକାରଙ୍କ ବିଜ୍ଞପ୍ତି କ୍ରମେ ଏହି ଉଚ୍ଚସ୍ତରୀୟ କମିଟିକୁ ଯେଉଁ ୮ ଦମା ପ୍ରସଙ୍ଗ-ସୂଚୀ ଅନୁଧ୍ୟାନ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତା'ର ପ୍ରଥମ ବିନ୍ଦୁ ଥିଲା, ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ହାରାକୁଦ ଜଳଭଣ୍ଡାରରୁ ଜଳଯୋଗାଣ ଫଳରେ ଜଳସେଚନ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି କି ନାହିଁ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ଚାଷୀସଂଗଠନମାନଙ୍କର ବନ୍ଧବ୍ୟ ଶୁଣିବା । ଶେଷ ବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ଅନୁରୂପ, ଯଥା, ପାଣିପଞ୍ଚାୟତମାନଙ୍କ ସମେତ ଅନ୍ୟ ଦାବାଦାର ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ସହ ବ୍ୟାପକ ଆଲୋଚନା-ଆଲୋଚନା କରି ସେମାନଙ୍କର ମତାମତ ଉପରେ ନିଜର ସୁଚିନ୍ତ ବିଚାର ପ୍ରକାଶ କରିବା । କିନ୍ତୁ ବିଷୟସୂଚୀର ଅନ୍ୟ ୬ଟି ବିନ୍ଦୁ ପଢ଼ିଲେ ଜଣେ ସାଧାରଣ ପାଠକର ମନେ ହେବ, ସରକାର ଧରିନେଇଛନ୍ତି ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ଆଗଭଳି ଜଳଭଣ୍ଡାରରୁ ପାଣି ଯୋଗାଇଦିଆଯିବ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ କିକି ସର୍ଭିସ୍‌ଲୀ ଲାଗୁ କରାଯିବ, ତାହା କେବଳ କମିଟି ସୁପାରିଶ କରିବେ । ଯେପରିକି ବିନ୍ଦୁ-୨ରେ କୁହାଯାଇଛି, ଯେଉଁସବୁ ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ସରକାର ଜଳଯୋଗାଣ କରିଚାଲିଛନ୍ତି ଓ ପୁଣି ଯେଉଁ ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କର ଜଳ-ଉଠାଣ ଆବେଦନକୁ ସରକାର ନୀତିଗତ ମଞ୍ଜୁରି ଦେଇସାରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଜଳଭଣ୍ଡାରର କେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରୁ ଜଳଯୋଗାଣ କରାଯିବ, ତାହା କମିଟି ସୁପାରିଶ କରିବେ । ଏଠାରେ ଅବଶ୍ୟ ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ, କମିଟିଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଅଦ୍ୟାବଧି ୧୫୮ଟି ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥାଙ୍କୁ ଜଳଯୋଗାଣ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ଆଉ ୫୮ଟି ସଂସ୍ଥା ଏଥିପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି (ଅନୁକ୍ଷେପ- ୪.୪.୨) ଏବଂ ତହିଁର ଏକ ସବିଶେଷ ତାଲିକା ଏହି ରିପୋର୍ଟର ଟେବୁଲ୍-୧୩ରେ ପରିବେଷଣ କରାଗଲା (ଅନୁକ୍ଷେପ-୪.୪.୧), ଅଥଚ ଏହି ତାଲିକା ସମଗ୍ର ରିପୋର୍ଟ ଭିତରେ କେଉଁଠି ଦୃଶ୍ୟମାନ ନୁହେଁ । ଯାହାହେଉ, କମିଟିର ଅନୁଧ୍ୟାନ ପାଇଁ ସରକାର ପ୍ରସଙ୍ଗ-ସୂଚୀକୁ ଏଭଳି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଯେ, ଚାଷୀସଂଗଠନ କି ପାଣିପଞ୍ଚାୟତମାନେ ଯାହା କୁହନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି, ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ଅଲବତ୍ ହାରାକୁଦ ଜଳଭଣ୍ଡାରରୁ ପାଣି ଯୋଗାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ, କେବଳ ତହିଁର ସର୍ଭିସ୍‌ଲୀ ବିଷୟରେ କମିଟି ସୁପାରିଶ କରିପାରନ୍ତି । ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଗଲା, 'କାଲ ଠାର କାଲ ମା ଜାଣେ' ନ୍ୟାୟରେ କମିଟି ମଧ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଏହି ଇସାରାକୁ ବେଶ୍ ଅନ୍ତସ୍ତ କରିନେଲେ, ଯାହାକି କମିଟି ତାଙ୍କ ଅନୁଧ୍ୟାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବ୍ୟୟାନ କରିବାକୁ ଯାଇ ବେଶ୍ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି - "ଗତ ପଚାଶ ବର୍ଷ ଧରି ହାରାକୁଦ ଜଳଭଣ୍ଡାର ବନ୍ୟା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ, ଜଳସେଚନ, ବିଜୁଳି ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଫଳପ୍ରସ୍ତ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ରହିଆସିଛି । ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ସ୍ଵଳଭ୍ୟ ହେଉଥିବା ପ୍ରଚୁର ମୌଳିକ ପ୍ରାକୃତିକ ସଂପଦ ତଥା ଏବେ ଦେଖା ଦେଇଥିବା ଶିଳ୍ପାୟନର ଅପୁରୁଷ ସୁଯୋଗ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହାରାକୁଦ ଜଳଭଣ୍ଡାରରୁ ପାଣିର ଆବଶ୍ୟକତା ବେଶ୍ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ।" (ଅନୁକ୍ଷେପ- ୧.୪.୧) । କମିଟି ତାଙ୍କର ସୁପାରିଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଚାଷୀମାନଙ୍କର ଜଳସେଚନ ସମସ୍ୟାକୁ କେବଳ ଯେ ପୂରାପୂରି ପୋଛି ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହାନ୍ତୁହେଁ, ଚାଷୀମାନେ ଜଳସେଚନ ପାଇଁ ହାରାକୁଦ ଜଳଭଣ୍ଡାରରୁ ଅଧିକ ପାଣି ଚାଣି ନେଉଛନ୍ତି ବୋଲି ପାଲଟା ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି, ଯଥା- "ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଉଛି ଯେ, ଜଳସେଚନ ପାଇଁ ଯେଉଁ ସର୍ବାଧିକ ପରିମାଣର ପାଣି ବ୍ୟବହାର ହେବା କଥା, ତାହାଠାରୁ ଢେର ବେଶା ପାଣି (ଅନ୍ତତଃ ଶତକଡା ୨୦) ବ୍ୟବହାର ହୋଇଚାଲିଛି । . . . ଜଳ- ଉପଯୋଗକୁ ଯଥୋଚିତ ଢଙ୍ଗରେ ପରିଚାଳନା କରିବା ଏବଂ ଆଧୁନିକ ପ୍ରଯୁକ୍ତି-ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ଵାରା ସେତ ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆବଶ୍ୟକ ପଦ୍ଧତିରୁ ଜଳର ପରିମାଣକୁ ବେଶ୍ କମେଇ ଦେଇହେବ ।" (ଅନୁକ୍ଷେପ ୨.୧.୩) । ସୁତରାଂ ଚାଷୀମାନଙ୍କର ଜଳସେଚନ ସମସ୍ୟାକୁ ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ହାରାକୁଦ ଜଳଭଣ୍ଡାରର କି ସଂସ୍କାର ଆବଶ୍ୟକ, ତାହା ଉପରେ ଉଚ୍ଚସ୍ତରୀୟ କମିଟିଙ୍କର ମୋଟେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ନଥିଲା, ବରଂ ସେ ସମସ୍ୟାକୁ ଗୋଟା ଓ ନଗଣ୍ୟ କରି ଦର୍ଶାଇବା ସହିତ ଶିଳ୍ପ-ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଜଳ-ଯୋଗାଣ ଉପରେ ଅଗ୍ରାଧିକାରକୁ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ଥିଲା କମିଟିଙ୍କର ମୂଳ ପ୍ରୟାସ ।

କମିଟି କେମିତି ଚାଷୀଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ ?

ଯଦିଓ ପ୍ରସଙ୍ଗ-ସୂଚୀର ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ବିନ୍ଦୁ ହେଉଛି, ଚାଷୀସଂଗଠନ ଓ ପାଣିପଞ୍ଚାୟତମାନଙ୍କ ସହ ବ୍ୟାପକ ଆଲୋଚନା-ଆଲୋଚନା କରି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତରାପିତ ପ୍ରଶ୍ନର ମାମାଂସା କରିବା, କମିଟିଙ୍କ ନିଜ ବିବରଣୀ ଅନୁଯାୟୀ ସେ କୌଣସି ପାଣିପଞ୍ଚାୟତକୁ ଗସ୍ତ କରିନାହାନ୍ତି କି କୃଷିକ୍ଷେତ୍ର ଉପରେ କୌଣସି ଚାଷୀଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ୟା ବୁଝିନାହାନ୍ତି । କେବଳ ମାତ୍ର ଥରେ, ଜମାଦାରପଲ୍ଲୀ ତାକବଙ୍ଗଳାରେ ୨୦ ଜୁଲାଇ ୨୦୦୭ରେ କେତେକ ବିଶିଷ୍ଟ ନାଗରିକ ଓ ଚାଷୀନେତାଙ୍କୁ ଏକ ବୈଠକରେ ଭେଟିଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଧବ୍ୟ ଶୁଣିଛନ୍ତି । ଏହି ବୈଠକର ବିବରଣୀ ରିପୋର୍ଟର ସଂଲଗ୍ନ ନଥି-ସି ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କିତ ହୋଇଛି । କମିଟି ତାଙ୍କର ମୋଟ ଦେଢ଼ମାସର କାର୍ଯ୍ୟକାଳ (୧ ଜୁଲାଇ-୧୫ଅଗଷ୍ଟ) ଭିତରେ ଏହି ଅନୁଧ୍ୟାନ ପାଇଁ ୩ଥର ଗସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ମୋଟ ୧୩ ଦିନ ସମୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ମାତ୍ର ଅଧାଓଳି ସମୟ ଉପରୋକ୍ତ ଚାଷୀ-ନାଗରିକ ବୈଠକ ପିଛା ବ୍ୟୟ କରିଛନ୍ତି । କମିଟିଙ୍କର ବନ୍ଧବ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ବାକୀ ସମୟ ସେ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀ ଓ ଯନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ବିତାଉଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସଂଗୃହୀତ ସୂଚନା ଉପରେ ହିଁ ତାଙ୍କର ଏହି ରିପୋର୍ଟ ଆଧାରିତ (ଅନୁକ୍ଷେପ ୧.୪.୨) । ଚାଷୀ-ନାଗରିକ ବୈଠକରେ ଯେଉଁସବୁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ମତାମତ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କମିଟି ସେସବୁକୁ ତାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ବିବରଣୀରେ ସ୍ଥାନିତ କରି ତା' ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିବା କଥା । କିନ୍ତୁ କମିଟି ସେସବୁକୁ ନିର୍ବଚାରରେ ଏତାଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ,

ବନ୍ଧାମାନଙ୍କର ପ୍ରସାର ଥିଲା, ପ୍ରଥମେ ହାରାକୁଦ ବନ୍ଧର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜଳସେଚନକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କଲାପରେ ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ପାଣିଯୋଗାଇବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇପାରେ; ପୋତିହୋଇପଡୁଥିବା ଜଳଭଣ୍ଡାରକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଯାଉ; ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଜଳଭଣ୍ଡାର ନିକଟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନକରି ଦୂରରେ କରାଯାଉ; ଭୂଷଣ କମ୍ପାନୀ ଭଳି ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥା, ଯେକି ନିଜେ ରାସାନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଯାଇ ଜଳଭଣ୍ଡାର ଭିତରେ ମାଟି ଗଦେଇଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ହାରାକୁଦ ଭିତରେ ପ୍ରଶସ୍ୟ ଦିଆ ନଯାଉ; ଶାସନ କେନାଲର ମୁହଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଚ୍ୟାନେଲ୍ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଉ ଏବଂ ଇବ୍ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରକଳ୍ପ ଯୋଗୁଁ ଜଳଭଣ୍ଡାରର ମହ୍ୟସଂପଦରେ ଶତକଡା ୫୦ ହ୍ରାସ ଘଟିଥିବାର ଆଶଙ୍କାକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଉ ତଥା ସର୍ବୋପରି ହାରାକୁଦ ଯୋଗୁଁ ବାସତ୍ୟୁତ ହୋଇଥିବା ପରିବାରମାନଙ୍କର ଅଭିଧାନ କଲାପରେ ଏହାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରାଯାଉ । କିନ୍ତୁ କମିଟି ଚାଷୀ ଓ ନାଗରିକମାନଙ୍କର ଏହିସବୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଚର୍ଚ୍ଚା ନକରି କେବଳ ସରକାରୀ ପରିସଂଖ୍ୟାନକୁ ଭିତ୍ତି କରି କହିଦେଲେ ଯେ, “ଜଳସେଚନ ପାଇଁ ପାଣିର ଅଭାବ ପଡ଼ିବ ବୋଲି କୌଣସି ଆଶଙ୍କା ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ” (ଅନୁଛେଦ-୬.୧.୨) । ଏଠାରେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଜାଣି ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଖୋଦ୍ ସରକାରୀ ଦଲିଲ୍ ହିଁ କହିଥାଏ, ଯେଉଁ ପରିମାଣର ଜମି ଜଳସେଚିତ ହେଉଛି ବୋଲି ଜାଗଜ କଲମରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥାଏ, ତାହା ବାସ୍ତବତା ଠାରୁ ଅନେକ ବେଶୀ । ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦୁଷଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବୋର୍ଡ଼ ତରଫରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ‘ଓଡ଼ିଶା ପରିବେଶ ରିପୋର୍ଟ-୨୦୦୬’ ରେ ସାକାର କରାଯାଇଛି ଯେ, ଯେତେ ଜମିକୁ ପାଣି ମଡୁଛି ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ବାସ୍ତବ ପକ୍ଷେ ତାହା ତୁଳନାରେ ଅତି କମ୍ ଜମିରେ ପାଣି ପହଞ୍ଚିଥାଏ (ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ- ଅନୁଛେଦ ୩.୧.୧ ଓଡ଼ିଶା ପରିବେଶ ରିପୋର୍ଟ-୨୦୦୬) । ପୁଣି କମିଟି ପୋଥିଗତ ତଥ୍ୟକୁ ଆଧାର କରି ଧରି ନେଇଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରତିବର୍ଷ ମୌସୁମୀ ଋତୁ ପରେ ଜଳଭଣ୍ଡାର ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଥାଏ, ଯେଉଁ କାରଣରୁ ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ପାଣି ଯୋଗେଇଲେ ଜଳସେଚନ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବ ନାହିଁ (ଅନୁଛେଦ ୩.୨.୫) । କିନ୍ତୁ ଆଉ ଜଣେ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଇଂଜିନିଅର୍ ଶ୍ରୀ କରୁଣାକର ସୁପକାର, ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟଯନ୍ତ୍ରୀ (ବିଦ୍ୟୁତ୍) ଉପରୋକ୍ତ ବୈଠକରେ ବାସ୍ତବ ଅଭିଜ୍ଞତାକୁ ଭିତ୍ତିକରି ଦର୍ଶେଇଥିଲେ ଯେ, ଗତ ୨୦ ବର୍ଷ ଭିତରେ ହାରାକୁଦ ଜଳଭଣ୍ଡାର ମୌସୁମୀ ଅନ୍ତେ ଥରେ ମଧ୍ୟ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ । କମିଟି ସୁପକାରଙ୍କ ଏହି ମତକୁ ଆଲୋଚନା କରିସରକୁ ଆଣିନାହାନ୍ତି ।

କମିଟି କେଉଁ ସମୟରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ?

ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ ଯେ, ଚାଷୀମାନେ ମୌସୁମୀ ଋତୁ ଅନ୍ତେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅକ୍ଟୋବରରୁ ମେ ମାସ ଭିତରେ ରବି ଫସଲ ପାଇଁ ଜଳସେଚନର ସମସ୍ୟା ଅନୁଭବ କରିଥାନ୍ତି । ସେହି ସମୟରେ କେନାଲରେ ପାଣି ନଥିଲେ ମରୁଡ଼ି ପଡ଼ିଥାଏ । ଯଦି କମିଟି ସେହି ସମୟରେ ଗାଁଗଣ୍ଡାକୁ ଯାଇ ନିଜ ଆଖିରେ ପରିସ୍ଥିତି ଦେଖିଥାନ୍ତେ ଓ ଚାଷୀମାନଙ୍କ ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ବାସ୍ତବ ସମସ୍ୟା ଅନୁଭବ କରିପାରିଥାନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ସରକାର କମିଟିକୁ ଜୁନ୍ ଶେଷରେ ମୁତୟନ କଲେ ଏବଂ କମିଟି ଜୁଲାଇ ପହିଲାକୁ ଅଗଷ୍ଟ ୧୫ ଭିତରେ ତାଙ୍କର ଅନୁଧ୍ୟାନ ସମ୍ପାଦନ କଲେ । ଏହା ଏକ ଜଣାଶୁଣା କଥା ଯେ, ସେହି ସମୟରେ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶା ସମେତ ସାରା ରାଜ୍ୟରେ ବନ୍ୟାର ପ୍ଲୁବନ ଛୁଟୁଥିଲା । ହଁ, ଯଦି କମିଟି ବନ୍ୟା ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ହାରାକୁଦର ଭୂମିକା ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ଆସିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେହି ସମୟ ଉପଯୁକ୍ତ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ କମିଟି ଆସିଥିଲେ ତିରୋଟି ସମୟରେ ହାରାକୁଦ ପାଣି କେନାଲ୍ ଗୁଡ଼ିକର ଶେଷମୁଣ୍ଡରେ ପହଞ୍ଚିଛି କି ନାହିଁ, ତାହା ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି, ସରକାର କେମିତି ବଡ଼ି ସମୟରେ ମରୁଡ଼ି ଅନୁଧ୍ୟାନ ପାଇଁ କମିଟିକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ, ଏବଂ ଜେୟାଶାଲନ୍‌ଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ପୁରୁଣା ଜଳ ବିଶେଷଜ୍ଞ-ପ୍ରଶାସକ ସରକାରଙ୍କ ଏଭଳି ଉଭଟ୍ ପରାମର୍ଶକୁ ମାନିନେଲେ ?

ଦ୍ୱୈତନୀତି ଆଉ କେତେ ଦିନ ?

ପରିସଂଖ୍ୟାନ-ଭରା ଜେୟାଶାଲନ୍‌ଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ କେହି ପଢ଼ିଥାନ୍ତୁ ବା ନଥାନ୍ତୁ , ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାର ଚାଷୀ ସଂଗଠନମାନେ କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅସଲ ସାରମର୍ମ ଆପେ ଆପେ ବୁଝିଗଲେ; ଯେଉଁଥି ପାଇଁକି ୩୦ହଜାରରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଚାଷୀ ନଭେମ୍ବର ୭ରେ ପୋଲିସ୍‌ର ଅବରୋଧ ଏବଂ ଲାଠିମାଡ଼କୁ ଭୁକ୍ଷେପ ନକରି ହାରାକୁଦର ନିଷିଦ୍ଧାଞ୍ଚଳରେ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ ଏବଂ ଏହାର କିଛିଦିନ ପରେ ଜଳଭଣ୍ଡାର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଇଟାସିମେଣ୍ଟର ଏକ ପ୍ରାଚୀର, ‘ଚାଷୀ ରେଖା’ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଏବଂ ସତକର୍ମବାଣୀ ଶୁଣେଇଦେଲେ ଯେ, ଏହାକୁ ଟପି କୌଣସି ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥାର ପାଇପ୍ ଲାଇନ୍ ବସି ପାରିବ ନାହିଁ ! କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପୁଣି ନିଜର ଚିରାଚରିତ କୌଶଳ ଅବଲମ୍ବନ କଲେ । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଚାଷୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଲାଠିମାଡ଼ ସକାଶେ ଦୃଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶ କରିବା ସହିତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ, ଜଳସେଚନ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପାଣିରୁ ଟୋପାଏ ସୁଦ୍ଧା ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥାକୁ ଦିଆଯିବନି । ଏକଥା ସେ ତ ମୌଖିକ ଭାବେ କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ବିଭିନ୍ନ ଶିଳ୍ପ କମ୍ପାନୀମାନଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟର ଜଳଭଣ୍ଡାର ଓ ଆନିକଟଗୁଡ଼ିକରୁ ପାଣି ଯୋଗାଇ ଦେବେ ବୋଲି ଯେଉଁ ଲିଖିତ ରୁଚ୍ଛିନାମା କରିଛନ୍ତି, ସେସବୁ କ’ଣ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ହୋଇଗଲା ? ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ପୋଙ୍କୋ ସହିତ ରୁଚ୍ଛିନାମାର ୭ମ ଅନୁଛେଦରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ସରକାର କଟକର ଜୋଡ଼ାସ୍ଥିତ ମହାନଦୀ ଆନିକଟରୁ ପାଇପଲାଇନ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଜଟାଧାର ମୁହାଣରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଥିବା ପୋଙ୍କୋ ପ୍ରକଳ୍ପକୁ ପାଣି ଯୋଗାଇଦେବେ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ପୋଙ୍କୋ ପ୍ରସ୍ତୁତ ‘କ୍ଷିପ୍ର ପାରିବେଶିକ ପ୍ରଭାବ ଅନୁଧ୍ୟାନ ବିବରଣୀର ସାରାଂଶ’ର ଅନୁଛେଦ-୨୨ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ସୂଚୀତ ହୋଇଛି ଯେ, କଟକର ମହାନଦୀ ଆନିକଟରୁ ଜଟାଧାର ମୁହାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୮୬ କିଲୋମିଟର ଏକ ପାଇପ୍ ଯୋଗେ ଦୈନିକ ୧୦ ନିୟୁତ ଗ୍ୟାଲନ୍ ପାଣି ସରବରାହ କରାଯିବ । ଆହୁରି ବିଚିତ୍ର କଥା ହେଉଛି, କମ୍ପାନୀ ବର୍ଷକୁ ୧୦ ନିୟୁତ ଗ୍ୟାଲନ୍ ପାଣି ଦରକାର କରୁଥିବା ବେଳେ ରାଜ୍ୟସରକାରଙ୍କ ଜଳସମ୍ପଦ ବିଭାଗ ପ୍ରାଥମିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହାର ଦେହଗୁଣାକୁ ଅଧିକ ପାଣି, ଅର୍ଥାତ୍ ୧୬.୬ ନିୟୁତ ଗ୍ୟାଲନ୍ ପାଣି ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଇସାରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଉପରୋକ୍ତ ପୋଙ୍କୋ ଦଲିଲରେ ସୂଚୀତ ହୋଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନୀତିଗୁଡ଼ିକରେ କିପରି ଚାଷ ଓ ଜଳସେଚନ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ହରାଇ ବସିଛି, ତାହାର ଆଉ ଏକ ନମୁନା ହେଲା, ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଦୁଷଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବୋର୍ଡ଼ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ‘ଓଡ଼ିଶା ପରିବେଶ ବିବରଣୀ-୨୦୦୬’ର ଏହି ଉଦ୍ଧୃତି- “ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଳସମ୍ପଦର ସବୁଠି ବଡ଼ ଉପଭୋକ୍ତା ହେଉଛି କୃଷି । ଜଳସମ୍ପଦର ପ୍ରାୟ ଶତକଡା ୫୦ରୁ ୬୦ ଭାଗ ଜଳସେଚନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଯାଉଛି । ଅନାଧ୍ୟାୟ ମୌଲିକ ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକୁ ମେଣ୍ଟାଇବା ପାଇଁ ଆମକୁ ଏହି ପରିମାଣକୁ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ” । (ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ- ଅନୁଛେଦ ୫.୪.୧) ।

ପ୍ରକୃତ ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନ କେଉଁଠି ଅଛି ?

ହାରାକୁଦ ଉଚ୍ଚସ୍ତରୀୟ ବୈଷୟିକ କମିଟିରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଜେୟାଶାଲନ୍‌ଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆଉ ୩ଜଣ ସଭ୍ୟ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ପଦସ୍ଥ ସରକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ । କିନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞାନ ନିଜେ କୁହେ, ଯେ କୌଣସି ସମ୍ପଦର ଉପଯୋଗୀ ମଧ୍ୟ ସଂପୃକ୍ତ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଜଳସମ୍ପଦ ଉପରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ଯଦି କୌଣସି ବୈଷୟିକ କମିଟି ଗଠିତ ହୁଏ, ତେବେ ସେଥିରେ ଚାଷୀସଂଗଠନମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ସଭ୍ୟରୂପେ ନିଆଯିବ ବୋଲି ସରକାର ନୀତିଗତ ଭାବେ ଘୋଷଣା କରିବା ବାଞ୍ଛନୀୟ ।